

רשומות

ספר החוקים

5 ביוני 1962

371

ג' בסיון תשכ"ב

עמוד

82 חוק לתיקון פקודת המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962

חוק לתיקון פקודת המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ב-1962 *

1. במקום סעיף 130 לפקודת המכס¹ (להלן – הפקודה) יבוא:
- “הערכת טובין 130. (א) ערכם של טובין מיובאים לעבין דיגי המכס, הוא המחיר שאפשר להשיג בעדם, בשעת פדייתם, במכירה בשוק הפתוח כשהמוכר והקונה אינם תלויים זה בזה (להלן – המחיר המקובל).
- (ב) בסעיף זה, “שעת פדייתם” –
- (1) לגבי טובין חבי מכס – הזמן הקובע לגבי שיעור המכס;
- (2) לגבי טובין אחרים – הזמן כשבו חדלו להיות בתווים לפיקוח רשות המכס.
- (ג) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות הסעיפים 139, 140, ו”222”.
2. במקום סעיף 131 לפקודה יבוא:
- “חישוב המחיר המקובל 131. לשם קביעת המחיר המקובל של טובין יש להניח הנחות אלה:
- (1) הטובין העומדים להערכה צריכים להימסר לקונה בנמל היבוא או במקום היבוא;
- (2) המוכר הוא שעליו לשלם את דמי ההובלה, הביטוח, העמלה ושאר יציאות, היטלים והוצאות הכרוכים בעשיית חוזה המכר ובמסירת הטובין בנמל היבוא או במקום היבוא, וכניהם –
- (א) היציאות, היטלים והוצאות הכרוכים בעשיית התעודות הקשורות ביבוא, למעט תעודות הנעשות בישראל;
- (ב) מכס והיטלים אחרים המוטלים בתוך לארץ, למעט מכס והיטלים הניתנים להחזר;
- (ג) מחירים של כלי הקיבול, למעט כלי קיבול שמסווגים אותם בנפרד לצורך גביית המכס עליהם;
- (ד) הוצאות האריזה;
- (ה) הוצאות הטעינה;
- (3) הקונה הוא שעליו לשלם את המכס, המסים וההיטלים האחרים המוטלים בישראל;
- (4) כמותם, הגדרם ואיכותם של הטובין שנמכרו הם כשל הטובין שיובאו.”

* נחקבל בבגת כיום כ"ו באייר תשכ"ב (30 במאי 1982); האצת והוקודברי הסכר פורכמו בה"ח 501, תשכ"ב, עמ' 126.

¹ דיני מדינת ישראל 3, תשי"ז, עמ' 39; ס"ח 327, תשכ"א, עמ' 28.

3. במקום סעיף 132 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 132

132. "המחיר המקובל בטובין בני-פוטנט או מדגם היו הטובין העומדים להערכה מיוצרים לפי המצאה שיש עליה פטנט או טובין שיש עליהם מדגם רשום, מניחים לשם קביעת מחירם המקובל שהמחיר המשתלם בעדם מולל, בין השאר, תמורה טבירה בעד זכותו של הקונה להשתמש בהם בלא הגבלה גוטטנט או במדגם."

4. במקום סעיף 133 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 133

133. "המחיר המקובל בטובין בני-פוטנט סימן מסחר טובין מיובאים שיש עליהם סימן מסחר או שהם מיועדים להימכר בסימן מסחר, בין לאחר עיבודם ובין שלא בעיבוד, מניחים, לשם קביעת מחירם המקובל, שהמחיר המשתלם בעדם כולל, בין השאר, תמורה טבירה בעד זכותו של הקונה להשתמש בסימן המסחר לגבי אותם טובין, ובלבד שסימן המסחר רשום מחוץ לישראל, או שהוא רשום בישראל ומצויין שהטובין שהוא משמש להם הם של ספק-חוץ, או של אדם שספק-חוץ העביר אליו את המוניטין של העסק שבקשור אליו משמש אותו סימן מסחר."

5. אחרי סעיף 133 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 133א ו-133ב

133א. מכירה בשוק הפתוח בין מוכר וקונה שאינם תלויים זה בזה, היא, לענין המחיר המקובל, מכירה שמתקיימים בה תנאים אלה:

- (1) המחיר הוא התמורה היחידה בעד מכירת הטובין;
- (2) המחיר לא דושפע על ידי יחסים מסחריים כספיים או אחרים, אם חוזיים ואם שאינם חוזיים, בין המוכר או שותף לעסקו ובין הקונה או שותף לעסקו, חוץ מיחסים שנוצרו במכירת הטובין;
- (3) אין למוכר, ולא לשותף לעסקו, כל טובת הנאה, בין במישרין ובין בעקיפין, במכירת משנה של הטובין, או בשימוש או בכל עשייה אחרת שתיעשה בהם לאחר המכירה הנדונה.

133ב. (א) מקום שהטובין העומדים להעויכה יובאו אגב חוזה מכר, רשאי המנהל לראות כמחירם המקובל את המחיר שאותו חוזה מכר מחייב לשלם בעדם, ובלבד שנתמלאו התנאים המפורטים בסעיף 133א.

(ב) אם במחיר שחווה מכר מחייב לשלם בעד הטובין אינם נכללים יציאות, היטלים והוצאות שמחשבים אותם, לפי סעיף 131, כחלק מן המחיר המקובל, יש להוסיפם למחיר שבחווה המכר.

(ג) אם במחיר שחווה מכר מחייב לשלם בעד טובין נכללים תשלומים שאינם חלק מן המחיר המקובל, יזוכו אותם תשלומים, לענין הערכת הטובין, מהמחיר שבחווה המכר."

"מכירה בשוק הפתוח"

סמכות לראות את המחיר בחוזה המכר כמחיר מקובל

החלפת סעיף 135 6. במקום סעיף 135 לפקודה יבוא:
 "סיווג טובין 135. טובין שסווגו או שאפשר לסווגם לפי שמות, כותרות או הגדרים שונים שיש הובדל ביניהם לענין מכס, הרי אם היה הובדל לענין חבות או פטור – יודו חבים במכס, ואם היה הובדל לענין שיעורי המכס – יוטל עליהם השיעור הגבוה ביותר, ובלבד שסווגו לפי השם, הכותרת או ההגדרה המפורשים את הטובין פירוש מפורט יותר."

החלפת סעיף 137 7. במקום סעיף 137 לפקודה יבוא:
 "טובין המורכבים משני חמרים או יותר שהם חבי מכס, נולם או מקצתם, ואין הטובין מפורשים בשום מקום אחר שבתעריף, יהיו חייבים במכס לפי החומר שעליו חל המכס בשיעור הגבוה ביותר, ובלבד שאם חומר מהחמרים האמורים ניתן לטובין את צביונם המהותי, יסווגו לפי אותו חומר."

החלפת סעיף 148 8. במקום סעיף 148 לפקודה יבוא:
 "המרת מטבע – 148. מקום שמהיר הטובין או כל סכום אזור שיש להביאו בהשכון לענין דיני המכס אינו גקוב במטבע ישראלי, יחושב במטבע ישראלי לפי השער הרשמי הקיינו ביום פדיית הטובין."

9. תחילתו של סעיף 8 מיום 1 באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962).

לוי אשכול
 שר האוצר

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה